

דפוקים

מאת: צדוק צמח

במאי ודרמטורג: רוני ניניו

12/8/2013

הדמויות

אמסלם, בן 54

פנחסי, בן 58

מרמר, כבן 60

בלה, כבת 40

לולו, כבת 25

אמסלם: (בוויס אובר:) משאני קטן, שלוש או ארבע הילדים הגננת אבא כולם הבינו משהו לא בסדר איתי... תשמע, אמסלם, אמר אבא שלי, תראה הכי טוב נשים אותך באיזה מקום לבעיות שלך שיטפלו בהם בבעיות שלך... והתחלתי ללכת כפוף, כאילו תלו עלי מקרר על הגב שלי... ומולנו היה בית ספר של ילדים רגילים שעם ילקוטים בגב, וכל הלב הצתבט לי, שרציתי להיות אחד כזה, עם ילקוט, בלי שיסתכלו עלי ככה, עקום... הייתי בן שש וכבר ידעתי שאני דפוק בלחץ מטומטם רציני מאד. והכי... הכי רציתי, רציתי, שתהייה לי חברה... אבל ידעתי, אני ככה, איך שאני, לא הולך לקבל לעצמי שום אהבה, רק חרא על הפרצוף... הייתי מחזיק מעמד, הייתי יכול להיות נורמלי רציני מאד, רק אם ילדה אחת הייתה אוהבת אותי... והלב שלי, הלב שלי נהייה חמוץ כמו פרדס של לימונים...

תמונה 1

בית אמסלם- אחר צהריים- ערב. בפינת הסלון מגירות רבות וקופסאות צבעים. על המדפים קלטות וידאו רבות מאד. על אחד הקירות תלוי פוסטר גדול של כוכבת קולנוע כלשהי. מרמר מסדר ומארגן את בית אמסלם. תזזיתי וחסר סבלנות. אמסלם עומד חסר אונים וממתין לרגע בו מרמר ייצא מהבית.

מרמר: תשים ת'זר בכד מים עם מים. אל תפתח גז אתה שוכח אותו פתוח. צופראליקס 2 וחצי לקחת? יופי. שאת פשפשים מהספה, נכון? יופי. תסדר פה אולי בלה תקפוץ, אתה רגוע, אמסלם? אני רוצה שתתפקד יותר מרוכז. תסגור ותנעל את הדלת רגוע שני סיבובים. יש עבריינים למטה. מהנורובל תקח מנה כפולה היום, בסדר? יופי. בוא נעשה התרגעות. (אמסלם בלית ברירה מצטרף לנשימות) שבוע הבא. תשע בערב. ד"ר מועלם יגיע ל ביקורת. לראות שאתה מתפקד עצמאי כמו אנשים נורמלים. אל תתקשר אלי כל דקה. דבורה כבר משתגעת מהטלפונים שלך. (בודק את המגירות) צביעה על הפנים גועל נפש. זוועה. תתבייש. ואל תפתח את הדלת לאף אחד רק לבלה. (מניח פרחים על השולחן) בכד מים עם מים!

(מרמר לוקח כמה מגירות, יוצא. אמסלם נושם לרווחה ונועל את הדלת. אחר כך הוא ניגש, מפעיל את מכשיר הטלוויזיה ורואה סרט רומנטי. הוא חוזר לדלת ומתעסק עם המנעול. חוזר לספה. כעבור מספר שניות נכנס פנחסי עם שתי מזוודות וקופסת נעליים קטנה ומתחיל לשוטט בכל רחבי הבית. בודק ומרחרח כל דבר. אמסלם לא מבחין בו)

פנחסי: אני רואה, אמסלם, לא השתנית, עדיין תקוע על סרטים קולנוע של אהבה-

אמסלם: איך נכנסת?! הדלת היתה נעולה רב בריח שתי סיבובים-

פנחסי: לא נעלת בכלל, שכחת לנעול, אמסלם-

- אמסלם: (בלחץ) כן נעלתי מה לא נעלתי...?
- פנחסי: תירגע, אמסלם, מה אתה מודאג? זה רק אני...
- אמסלם: כמה זמן אתה מסתובב לי בסלון כאילו זה טיילת?
- פנחסי: שתי דקות. היית עמוק בתוך הסרט רומנטי שלך...
- אמסלם: מה, לפני כמה ימים שחררו אותך? (מסתכל על שעונו)
- פנחסי: לפני שעה. יפות הבחורות שתלית.
- אמסלם: מזל טוב על ההשתחררות רק לא מתאים בדיוק שבאת-
- פנחסי: מזל טוב על הבית ועל שעצמאי כבר לא במוסד כל הכבוד תענוג לראות אותך נורמלי.
- אמסלם: שחררו אותך לפני שעה אז באת ישר לפה עם שתי מזוודות מה למה לא הלכת לבית לאשתך?
- פנחסי: למה שיצאת לי בטעות על הדרך אמרתי מה אם אני בסביבה אני לא יתן קפיצה לנס קפה אחד סוכר אצל אמסלם נביא לו ביקור לבדוק שהכול בסדר ואיך התאקלם על חיים עצמאי ונסתלק. התאקלמות יפה. באמת כל הכבוד רק תזכור לנעול ת'דלת, יש עבריינים למטה-
- אמסלם: כן התאקלמות סבבה פלוס עכשיו תלך לאשתך-
- פנחסי: היא באמת מתגעגעת על קוצים שאני יגיע. רק שלא סיפרתי לה שהשתחררתי, למה להדאיג,
- אמסלם: תעשה לי טובה אל תתחיל לפתוח לי דברים!
- פנחסי: אפילו שהמצב שלי באמת מצוין, בית הבראה זה שם, אבל רציתי לבוא אליה עם מצב יותר חיובי- זאת מתנה בשבילך.

- אמסלם: לא רוצה שיתחילו עניינים, תעזוב אותי, פנחסי-
- פנחסי: חשבתי נהיית מתוקן בראש אני רואה נהיית יותר גרוע-
- אמסלם: אני אף פעם לא...קשה לי מהמחשבות להתרכז -
- פנחסי: (מגיש לאמסלם את הקופסא) אמסלם, יש לך חנייה פרטית אצלי בלב.
- דאגתי לך שמעתי דברים לא טובים שהיית חזק בהפרעות בהוסטל ומסתכל הרבה על תקרות. אמסלם, מכונת פופקורן. עושה טעם אמיתי של בית קולנוע.
- אמסלם: זה יֵשן ושבור ופה מתפורר-
- פנחסי: הקופסא חדשה, תראה איזה ניילון פצפצים מקסים... אתה אוהב לפצפץ פצפצים נכון?
- אמסלם: למה לא סיפרת לאשתך שהשתחררת מה קרה?
- פנחסי: למה שהיתה מכריחה אותי לבוא אליה. ואני צריך לנשום עוד אוויר ואז לחזור לזוגיות היפה פוצי מוצי שלנו.
- אמסלם: איפה אתה הולך להיות עד שתנשום עוד אוויר?
- פנחסי: ומי בא שאתה ככה עם האף דבוק בשעון ולמה אתה לא מסתכל אף פעם לי בעיניים, מה, לא תיקנו לך בהוסטל ת'הפרעה הזאתי?
- אמסלם: זה עושה לי דקירות בעיניים שאני מסתכל בעיניים, אז איפה תהיה?
- פנחסי: הזמנתי חדר במלון. הסתדרו לי כספים מפה ושמה רק תעשה לי נס קפה אחד סוכר זה חיוני עכשיו משהו במוח הסתובב לי, מה קורה אמסלם אח שלך בא לבקר אחרי שלוש שנים אתה לא שמח?

- אמסלים: תראה, פנחסי, אני החיים שלי היו תמיד חרא של חיים. לך היה גם קשה אבל תמיד היתה לך אשתך עם כל הבזוגיות פוצי מוצי. אני כמעט התייאשתי מהחיים. רציתי שייגמרו. למה אני לפתוח דלת של מקרר מתבלבל לי הריכוז חצי שנה. אז פעם ראשונה אני נושם ככה מסודר ועם חיים סבאבים שלא רוצה שתחרבן, למה אתך מסתבך הכל נזקים באלאגן וחרא-
- פנחסי: מה פתחת ת'דלת? אף אחד עוד לא בא-
- אמסלים: אף אחד לא בא, אתה הולך!
- פנחסי: מתנה מאחירך האמצעי.... זה רק רומנטיקה הבאתי, תסדר...
- אמסלים: תראה, פנחסי... יש מישהי צריכה לבוא לכאן כל רגע-
- פנחסי: בחורה, אליך? אופנגה! קפצת על הגל של הנורמלים-
- אמסלים: באמת יצא נפלת עלי בזמן הכי על הפנים-
- פנחסי: זה בחורה עם כיוון ידידי או על רקע רומנטי עם כיוון של חתונה באופק?
- אמסלים: כן, פנחסי, זה עם כיוון, רק תלך בבקשה למה היא רואה אותך היא אחורה פנה ביישנית מתרגשת חזק היא-
- פנחסי: נורמלית היא. או מהוסטל עם הפרעות עד הודעה חדשה?-
- אמסלים: נורמלית חזק יותר ממך גם עובדת מלומדת סטודנטית היא אפילו-
- פנחסי: הו, הו, השתפרות טיפטופ סבבה במה מלומדת היא?
- אמסלים: עושה קורס של תפרנות של סרגנות. אפילו סרגה בחורף סוודר לתינוק מצמר,

פנחסי: עם שרוולים! (צוחק)

אמסלם: די, תלך, שגעת אותי תתקשר למרמר הבנאדם חם עליך תודיע לו

שיצאת הוא צריך לדעת על זה-

פנחסי: כושלאימאימא שלו בנזונה מרמר נמאס מהכלב החרא-

(בלה נכנסת)

אמסלם: זאת בלה שהיא השכנה מלמטה... אנחנו ידידים אנחנו. בלה אולי

תלכי תבואי תחזרי אחר כך?

בלה: אני בלה... השכנה... שמלמטה... ידידים, טיפה יותר... סגרתי

את הדלת? לא סגרתי את הדלת?

אמסלם: סגרת את הדלת.

פנחסי: (לוחש לאמסלם) הו חזק היא, נורמלית, דוקטורית לסרגנות...

בלה: עשיתי... אמסלם... את הפפופקורן שאתה אוהב... אז נראה,

נראה היום עוד הפעם את הסרט שאמרנו על אלה שרוקדים

בגשם?

אמסלם: בלה הוידאו שלה הלך לו הראש אז באה לפה לראות לפעמים

וידאו למה שלה הלך לו הראש

בלה: נשאר לי, אמסלם... נשאר לי בבבורגול וכנפיים... שאני יעשה

שולחן?

אמסלם: הכי טוב בינתיים שתלכי שאני על פגישה עם הבנאדם הזה-

פנחסי: שאני אח שלו.

בלה: אמסלם לא ססיפרת לי שיש לך עוד אח...

אמסלם: בטעות הוא נפל לי מהראש.

פנחסי: נעים מאוד, אתם על רקע ידידי סתמי או רקע סתמי רומנטי?

בלה: הוא שששאל אותך, אמסלם... לא אותי...

אמסלם: (לוחש) פנחסי, בלה שכנה מלמטה היא סתם אמרתי

רקע רומנטי בשביל שתלך. טבחית במעדנייה היא

ונשארים לה אוכלים עודפים ואני לא עושה בישולים

שאני שוכח את הגז פתוח וכמעט שרפתי את הבית.

זה הכול. מספיק. תלך-

(לולו נכנסת)

לולו: סליחה על ההתפרצות בדלת אבל נפלה לי טישרט ירקרק תוצרת

זאזה על הברזל של המעקה של המרפסת...

אמסלם: (בהלם, לפנחסי) זאת השכנה שמלמעלה...

פנחסי: (לעצמו) אופנגה!

בלה: נפלה לה.. חולצה ירקרקה... היא על המעקה... להביא אותה...?

לולו: טישרט ירקרק תוצרת זאזה

פנחסי: מה, מה, מה סליחה אמרת נפל לך ירקרק?

לולו ובלה: טישרט..

בלה: טישרט, על הממעקה, זה זאא-זאא-אמסלם, ללפתוח את

התריס?

אמסלם: (המום) לפתוח? את התריס!?

פנחסי: אמסלם, תירגע-

אמסלם: אל תיגע זה הפלסטיק שבור

פנחסי: (אנושי כלפי אמסלם) אמסלם זה בסדר-

- אמסלם: אסור לפתוח מרמר לא מרשה-
- פנחסי: אמסלם תירגע אני יסגור אחר כך-
- בלה: זה הזאזא הזה?
- לולו: והאוטו ספורט האדומה...
- פנחסי: האדומה!?
- לולו: היא שלך? (פנחסי מהנהן) היא חוסמת בפתח של החדר גרביג' באדום לבן אדום לבן, וגם השארת את הווינדוס פתוח וגם שכחת במושב האחורי מצלמה עם פוקוס שבטח נורא יוקרתית.
- פנחסי: למה את ככה בדלת, עומדת... בואי תיכנסי, נעשה שולחן-
- לולו: אני ממהרת בדיוק אני עוברת דירה מהבניין. מכוניות ספורט זה הפייבוריט. הם עושות לי נעים בבטן.
- אמסלם: (המום) את מה עוזבת מהבניין הזה מהבניין הזה!?
- לולו: עוד שלוש ימים... וגם מצלמות פלאש פלאש. זה אני אינדיד... בי!
- פנחסי: הבושם שלה השפריץ עלי הרבה ריח, איזה מקסימה!
- אמסלם: פנחסי, יש לך אישה שאתה אוהב ועל קוצים, תלך אליה תעזוב ת'אנגליה-
- בלה: היא בכלל לא אנגליה-
- אמסלם: שחקנית היא זאתי בטח גם דוגמנית בעיתון ראיתי אותה הרבה מהחלון-
- בלה: אף פעם לא ראיתי אותה בשום ערוץ בטלוויזיה-

- אמסלם: לא שחקנית היא בארץ, בחוצלארץ עושה קולנוע בסרטים ומזה האנגלית שלה ככה משופרת...
- בלה: התרגשת ממנה יותר מדי, אמסלם
- אמסלם: מה פתאום, מגעילה זאתי, הולכת עם תחת כמו פעמון וציצי שלה חצי בחוץ. והאף שלה עקום כמו תרנגול. לא יודע איך נתנו לה לעבוד בדוגמנות-
- בלה: היא בכלל לא דוגמנית!
- אמסלם: (לפנחסי) מה, יש לך אוטו אדומה ספורט?
- פנחסי: מה פתאום, רק עמדתי לידו.
- אמסלם: מה רצית להביא עליו פריצה, כמו בפריצה?
- פנחסי: רק עשיתי פיפי על הגלגל. (לבלה) איזה דלת המגעילה הזאת גרה?
- אמסלם: מה פתחת עליה עיניים אל תעשה לי צרות עם מנשה ועד בית-
- בלה: לא רק פנחסי... לא רק הוא פתח עליה עיניים... בקומה ששלוש. דלת ורודה עם ציור של אפרסמון בדלת-
- אמסלם: הזמנת חדר. תלך לחדר. שלא יתפסו לך את החדר-
- פנחסי: משפצים אותו, יגמרו רק מחר-
- בלה: אני... אני לא חושבת שאני רוצה לראות סרט... לא היום... ולא בכלל...
- אמסלם: קרצייה בלה זאתי, למה לא, הביאה שלוש פופקורן חושבת פתחה פה קולנוע.
- פנחסי: וואי וואי וואי, קשר רומנטי מהסרטים יש לכם-

אמסלם: סתם אמרתי רומנטי. שאני מרחם עליה אז אני עושה את עצמי כאילו ידידי איתה בשביל שהיא עוזרת לי לקפל חולצות ובכלל אימא שלה רשמה אותה להיכרויות מאיזה חברה להיכרויות של דפקטים שלא יוצא מזה כלום למה אף אחד לא רוצה אותה, אז מה, אני ירצה אותה?-

פנחסי: אתה תמיד אוהב רק יפות שחתיכות מעיתונים "לאישה – פנאי פלוס"

אמסלם: ופעם רקדה לי בסלון עם מחבת עם שקשוקה על הראש-

פנחסי: עם שקשוקה! (צוחקים)

(מרמר נכנס)

מרמר: תגיד לי זבל לא השאירו לך בכלא הודעה שתחכה לי בארבע ועשרים בשער שמונה? חיכיתי לך שעתיים ורבע בשמש כמו מטומטם.

פנחסי: איך ידעת שאני כאן?

מרמר: למי תבוא אם לא לאמסלם לשתות לו את המעיים עם קש-

אמסלם מותק מה נשמע? למה לא נעלת את הדלת? איזה סיפורים מטומטמים סיפר לך הפשפש השקרן? כבר עשית ספירה לראות שהוא לא גנב לך את האסלה מהבית שימוש?

פנחסי: טסת למאדים - מרמר! נחתת על הירח - מרמר! נפלת לביוב – מרמר!!!

מרמר: פנחסי, באתי לפה עם החלטה סגורה, שמהרגע עד יום מותי האחרון אני לא מעיר לך אפילו חצי מילה.(פאזזה) לא על השקרים

שלך, לא על ההתנהגות המטונפת שלך ולא על זה ששלוש שנים לא נתת לי לראות אותך ולא צלצלת. אני רק נותן מה שצריך כי אבא ז"ל עליו השלום ביקש כשמת ממני לטפל בשניכם כי אתם קצת מה לעשות מטומטמים וחס וחלילה אני לא מצפה ממך לכלום. למה אני לא מאמין לשום דבר שיוצא לך מהפה. אפילו לא לגרפס. קום. הולכים. תחזור למשאית דאבל קבינה, תהיה אצלי סדרן רכב, תקבל כמה גרושים ותתחיל את החיים- שלך, קום.

פנחסי: (לאמסלם) ואתה עוד צובע את המגירות האלה שהדפוק הזה סידר לך!

מרמר: אל תענה ואל תתייחס אליו, אמסלם-

אמסלם: המגירות האלה, זה מהמפעל של דוד ג'ומא. אני צובע אותם. אגוז ומאט ובורדו ולכה ופוליטורה שתי שכבות. עבודה סבאבית מהבית וג'ומא וואי וואי משתגע ממני מהצביעות שטובות, נכון, מרמר?

מרמר: צביעות מצוינות ועבודה מצוינת ואתה מצוין-

פנחסי: כן, עם החלונות סגור, חושך מצריים וריח טרפנטין גועל נפש!

אמסלם: הוא נשמה טובה הוציא אותי מהוסטל אפילו שד"ר מועלם התנגד עלי!

פנחסי: שקר, הוא הכניס אותך להוסטלים משהיית קטן-

מרמר: זה עזרה הסוציאלית החליטה אחרי שראו איך אמסלם כיפתר חולצה שלושים ושש דקות אחרי שלבש אותה הפוך עם הקולב-

- אמסלם: אנשים על הפנים שמה היו מפגרים, מזל בציפורנים נלחם מרמר להוציא אותי- אפילו שלא הגיע לי ובחיים לא מרביץ.(פאזזה)חוץ מכאפות קטנות בראש ובעיטות בתחת, זה חינוכי , נכון, מרמר?
- מרמר: אני בנאדם זהב, פנחסי, לא פשוט לטפל באמסלם יום ולילה בלי להשתגע...
- אמסלם: עשה קורס של השתפרות של התעצבנות, שמצא בעיתון בחנות של הפאות, נכון מרמר?
- מרמר: וגם קיבלתי ציפרליקס 3 מילימטר, וגם לדבורה סובבתי בטעות מידי את היד וגם הלכתי לקופת חולים. וגם הכל הסתדר עכשיו בסדר גמור. נכון אמסלם?
- פנחסי: תפסיק לתת לאמסלם כאפות, זה מטמטם לו את הראש...
- אמסלם: (רותח מזעם) יש לי בית. ועבודה מהבית. וטלוויזיה. כל החיים אכלתי חרא ושתיתי קקה שיהיה לי קצת טוב. אז תלך ואל תבקר לי שום שכנה ודי שלום תודה שלום על הביקור-
- מרמר: למה באת לפה, פנחסי?
- פנחסי: היו לי שיחות בכלא עם הפסיכולוג של הכלא.
- מרמר: זה לא זמן לבלבולי ביצים!
- פנחסי: סיפרתי לו איך הסתובבתי הרבה שנים עם ריקנות בתוך הבטן. שהעבודה במשאיות דבל קבינה עם מרמר כיבתה לי את הנשמה ואת הזוגיות-
- מרמר: אתה כל עבודה גם מסתכך וגם מסתבך.

- אמסלם: (כמדקלם ומחקה את מרמר) נכון, "רק הערות על כולם וסיגריות בפה וקפיץ-קפוץ מסתובב ושקרים כל מילה שנייה", נכון, מרמר?-
- פנחסי: מהפסיכולוג נפל לי אסימון שאני חייב להתחיל משהו חדש, שאשתי תסתכל עלי בעיניים שאני גבר רציני. שנוכל להרים תראש שאנחנו יוצאים ברחוב. (לאמסלם) יש לי בשבילנו רעיון שוקי אחושקשוקי-
- אמסלם: ולא מתאים לי רעיונות אחשקשוקי כבר אני עם דפיקות בבטן מזה-
- פנחסי: אמסלם, אני רוצה לפתוח אתך את הדבר הזה- ספריית וידאו , פלוס-
- אמסלם: לא מתאים לאופי שלי-
- פנחסי: אתה מבין בסרטים. אתה יכול להגיד בעל פה סרטים שלמים.
- מרמר: אסור להזיז פה כלום, אפילו לא את האבק.
- פנחסי: אתה תהייה אחראי על הקסטות!
- מרמר: ואתה מה, תהייה אחראי עליו?
- פנחסי: אני יהיה עם החיות.
- אמסלם: איזה חיות?!
- פנחסי: ספרייה של וידאו, פלוס- בצד חנות עם כל מיני חיות בית ומקור.
- אני טיפלתי בכלא בפינת חי, גיליתי שאני סבבה עם חיות-
- אמסלם: לא רוצה - אני רוצה להתנהג יפה עם מרמר, כי אם לא- (נעצר!)
- פנחסי: אם לא תתנהג יפה אז מה, אמסלם? תדבר...

- אמסלם: הוא
 מרמר: ד"ר מועלם יבוא לביקורת , להחליט אם אמסלם מתוקן בראש או חוזר להוסטל
 אמסלם: הכי טוב תחזור לעבוד מסודר עם מרמר עם תלוש פלוס סדרן רכב-
 פנחסי: ביום של הגזר דין שלי הוא טס בצהרים להתנפשות עם אשתו דבורה, נסע בסירה לאיזה איים בים, ביום שקשרו לי אזיקים על הידיים, מה, ככה עושים?- אז די כבר עם המרמר, תחזור למרמר!
 אמסלם: מה, מרמר, נסעת בסירה ביום של הגזר דין שלו?
 מרמר: אמסלם, בבוקר עוד הייתי בבית חולים עם דבורה, היתה לה מיגרנה מהעצבנות שצעקתי מהלחץ של הגזר דין ומהיד שסובבתי לה, אחרי הגזר נסענו בים. בכיתי יותר מהגלים. וגם הפאה עפה לי
 פנחסי: תיחנק טינופת, לקחת לנו את הכסף של אבא - תחזיר אותו!
 מרמר: אני שומר לכם עליו לפי החוק כי שניכם דפוקים חסרי הבנה כלכלית מינימום. פנחסי, כבר הקמת שלוש עסקים מטומטמים שסיבכו אותי עם חובות ועם דבורה ואני לא מדבר על הפריצה לפיצה 3 שנים בכלא! (ניגש לדלת) שאני חוזר אתה לא פה. תשע עשרה דקות אתך ואמסלם הידרדר חמש שנים אחורה. תנעל.
(מרמר יוצא)
 פנחסי: רק ככה צריך לדבר אתו.
 אמסלם: מסכן מרמר עשית לו התעצבות, הכי טוב ת'לך.

- פנחסי: טוב. תודה. היה נעים מאד.
- אמסלם: מה שפכת עליך חצי טונה אודוקולון?
- פנחסי: אני נותן סיבוב אצל האנגליה לפטפוטון פלוס נס קפה אחד סוכר.
- אמסלם: אל תסתובב לי בחדר מדרגות! ואל תעשה לי צרות עם מנשה ועד בית!-
- פנחסי: אמסלם, אתה מרגיש טוב?
- אמסלם: מרגיש מצוין!
- פנחסי: אתה הולך להתעלף....
- אמסלם: השכנה הזאת...
- פנחסי: מה איתה?
- אמסלם: אני חושב... שאני... שהיא... הזמנת חדר במלון! תלך לחדר!!
- פנחסי: לא הזמנתי שום חדר, אין לי גרוש-
- אמסלם: תוריד את הז'קט ותחזיר את השערות שלך כמו מקודם!
- פנחסי: מה קורה לך, אמסלם, השתגעת לגמרי?
- אמסלם: כן, השתגעתי לגמרי! (תולש את משקפיו של פנחסי מאפו) עוד צעד
- אני... אני... מרסק לך ת'משקפיים!
- פנחסי: תיזהר, אמסלם, אני יכול להיות דפוק כמו אמסלם!
- אמסלם: תיזהר, פנחסי, אני יכול להיות רע כמו פנחסי!
- פנחסי: בנזונה!
- אמסלם: משהגעתי לבניין לפני חצי שנה ישר התאהבתי בה. היא בדיוק כמו הסגנון שלי. אני מציץ עליה שהיא יוצאת בבוקר שמונה ועשרה או ורבע ושחוזרת בערב שש ועשרים וחושב עליה עד

שתים בלילה ובלילה לא נרדם רק עושה כאילו היא שוכבת בצד לידי ומתהפך על הכרית כאילו הכרית זה היא ואומר לכרית מילים חמודות ומריח את הציפית כאילו זה הפנים שלה. אז אני קם מהשינה שלא ישנתי והעור שלי רטוב מהזיעה והראש שלי דופק טק טק טק-

פנחסי: ולא עשית כלום בנידון שלה?

אמסלם: (יותר רך) וגם פעם עשתה לי שלום נפנפה ביד שראתה שהצצתי

בתריס ועשתה לי חיוך, כל זה ביחד סימנים טובים, לא?

פנחסי: אבל מה עם בלה אתה לא מתחזק עם בלה?

אמסלם: טפו על בלה איחס... אני לא רוצה את בלה, אני

רוצה בחורה נורמלית, נורמלית.

פנחסי: וואי וואי, הלב שלי בוכה ממך...

אמסלם: לא הרגשתי נגיעה של אישה בעור שמרגישים את האצבעות. לא

נשיקה בפה שמרגישים את השפתיים. לא חיבוק שמרגישים את

הציצים. גם לא- (נעצר) עוד מעט אני סוגר חמישים וארבע.

(הפסקה) פנחסי, אני תמיד קינאתי בך על האישה שלך שמגיל קטן

יש לך את הבזוגיות פוצי מוצי שלכם ולא נפרדים. אתה יכול לא

לעלות אליה לפטפוטון פלוס נס קפה אחד סוכר?

פנחסי: בחורות יפות גזרת. מקסימות. מהממות. מדליקות.

אמסלם: זה "לאישה-פנאי פלוס". אני כל הזמן גוזר מדביק גוזר מדביק.

- פנחסי: כולם שיערות בלונדיני, כולם גבוהות ורזות... באמת ככה שתי טיפות האנגליה מהאפרסמון בדלת...
- אמסלם: רק לכזאת בחורה אני יכול לפתוח את הלב.
- פנחסי: נו, טוב, היא סקסית בתזונה מהסרטים...
- אמסלם: ומה אני?
- פנחסי: אתה? סקסי כמו שיערות באף... (צוחק) היא מכוכב לכת אחר, פרח הלילך... ואתה... בצל שום קוצים ודרדרים, היא ליגה עולמית ואתה... (צחוקו הולך ומתגלגל) לא בשום ליגה...
- אמסלם: אז אין סיכוי, זה מה שאתה מתכוון?
- פנחסי: לא, מה פתאום? יש סיכוי... רק שזה תלוי... שכמה אתה יש לך כוח לעשות צעד אליה... אם אתה רציני... תוכל להשיג אותה...
- אמסלם: לפעמים אני מדמיין ש... שאני לא אמסלם, שאני...טום קרוז אמסלם... ואז אני... הוא... טום קרוז אמסלם רזה, חתיך, גבוה, יפה, מגיע לוילה שלו בדיוק אחרי טיסה, יורד לבריכה עם בטן חלקה, פוגש ליד הבריכה את לולו יושבת סבאבית בכסא נוח, חזרה עכשיו מלעשות סרט באמריקה, הבגד ים שלה קטן כמו נמלה קטנה, טום אמסלם עושה לה היי לולו מוזג לה יין מארלו, מעשן איתה מרלובורו, העיניים שלה רעבות, תבוא תאכל אותי בלי מלח תבוא, שקשק אותי כמו מיקסר כמו בלנדר שקשק, (פאזזה) טום אמסלם מעביר לה יד בבגד ים שלה, השפתיים שלה נפתחות כמו מקור של גוזל רעב, טום אמסלם מביא צרפתית עם הלשון שליך שלאק, האצבעות שלו רצות לה

פנחסי: אתה נראה מצוין, זה מכתב מצוין... לך אליה, עוד שלוש ימים

היא נעלמת, ישארו לך רק עיתונים על הקיר...

פנחסי: זה אני, מתוקה... רגע, אל תסגרי. תני לי שנייה אני השתנתי, אני

בחדר במלון, נרגע... לא, אל תסגרי! מותק, בואי נפגש, ניערתי

מעצמי הרבה אבק, את תראי בנאדם חדש מקופסא...

אמסלם: היא כבר לא בבית. זאתי בחורה לבילויים זאתי. לא לבישולים.

פנחסי: דפקת על הדלת? דפקת על הדלת שלה?

אמסלם: התחבאתי פה צמוד לדלת... ציפרליקס, אני צריך ציפרליקס! לא

מתאים לי שתגור אתי! חצי שעה אתה מסתובב פה סיבובים

כאילו טיילת ועושה לי רמזים-

פנחסי: שבוע אחד שנארגן את העתיד. נעשה חוזה עם מקום שמצאתי

למטה בפינה. נביא חיות, נקליט קסטות. ביחד נצליח. האישה

שלי, אני רוצה להפתיע אותה, יש בתוכי פנחסי חדש, פעיל,

יעיל...

אמסלם: יושב לי גוש בגרון. המוח מסתבך לי. אני רוצה להישאר לבד.

פנחסי: אני אצל האנגלייה, פלאש פלאש זה אני. אינדיד.

אמסלם: יום אחד. יום אחד. גג יומיים, אחרי זה אתה הולך מכאן, לתמיד,

בסדר?...

תמונה 2

אמסלם ופנחסי גרים כבר יום ביחד. (צובעים מגירות?) פנחסי יושב עם דפי שרטוט של תוכניות החנות. ומדי פעם מחליף קלטות בשני הוידאו לצורכי ההקלטות. הוא נעזר במשקפיו נטולות הידית. אמסלם צובע מגירות. דפיקות בדלת, אמסלם עוזב את מגירותיו, פותח, בידו מברשת צבע, בלה נכנסת. סוגרת את הדלת. מביטה בדלת.

אמסלם: זה בסדר. סגרת את הדלת.

בלה: אתה בטוח שסגרת? כי אולי סגרת אבל אולי לא סגרת

אמסלם: בלה, הכל בסדר?

בלה: לא... לא הכל בסדר... זאת פעם ראשונה ש... שעשית צעד...

מן כזה צעד...

אמסלם: בלה, כל העיניים שלך ממצמצות עכשיו...

בלה: אף פעם לא קיבלתי שיר, מאף אחד... ופתאום... אחרי כל כך

הרבה חודשים... שאנחנו רק מדברים... ויושבים ביחד... ואחרי

שאני כל כך רוצה... (מראה את המכתב)

אמסלם: המברשת. אוי! הצבע. מתייבש לי הצבע מהמברשת!

בלה: זה יפה, אמיתי, זה מבפנים, קראתי ואחרי זה עוד פעם ועוד

פעם... מה, לא יכולת להגיד לי... שאתה... רוצה לנסות...

להתקרב...

אמסלם: אני צריך לצבוע מגירות. בלה, אני צריך לצבוע מגירות.

בלה: המכתב הזה ששמת לי בדלת הוא הכניס לי אור בחיים, חבל שלא

דפקת בדלת, שלא נכנסת...

אמסלם: אני רוצה לשבת. אני צריך לשבת. אני חייב לשבת.

בלה: כל הגברים שאני פוגשת, מההיכרויות שהכירו לי... אני תמיד חושבת, הם כמו מנייר זכוכית, ואתה, מחבר שירים כאלה. אתה מצמר גפן מתוק... (הפסקה) נשאר לי סיר... של ממולאים וגם בורגול... ונעשה אחר כך פופקורן... אני כל כך שמחה היום...

אמסלם: מתייבשות לי השערות מהמברשת...

בלה: כן, הצבע. מתייבש לך השיערות מהמברשת... אני יזוז אני תכף חוזרת...

(בלה יוצאת)

אמסלם: מה, הלכת נתת לה את המכתב בלי להגיד?

פנחסי: תסמוך עלי, אמסלם, אני יודע מה אני עושה-

אמסלם: מטומטם, אתה נתת אותו לבחורה הלא נכונה-

פנחסי: מה פתאום, נתתי אותו בדלת של האנגליה-

אמסלם: האנגליה גרה למעלה עם ציור של אפרסמון. בלה גרה למטה בלי

אפרסמון! עכשיו בלה חושבת שהמכתב בשבילה ותכף חוזרת

לפה עם סיר ממולאים, ובורגול-

פנחסי: עוד פעם בורגול! כמה בורגול יש לבחורה הזאת! (הפסקה) אולי

התבלבלתי.

אמסלם: אתה עף מכאן לא רוצה אותך כאן די די-

פנחסי: אמסלם, האמת, אני מאד חלש, אין לי כוח אפילו להתעלף...

אמסלם: קח את הכסף הזה, זה מה שהרווחתי מהמגירות. עכשיו אתה

יכול ללכת לבית מלון. בדרך תקנה בעלי חיות ומקור ותמכור, רק

תצא לי מהחיים-

פנחסי: לא יכול. לא מסתדר. אני תיכף מקיא.

אמסלם: תלך למרמר, הוא הכין לך חדר במחסן שלו-

פנחסי: אני אגור בפח זבל ולא אצל מרמר ואשתו הבהמה -

(מרמר נכנס. בידיו מגירות.)

מרמר: (לאמסלם) הפוליטורה יצאה חרא בלבן. צביעה תת רמה. הכל

לצביעה חוזרת. ג'ומא רותח, לא בא לו לתת לך מגירות יותר.

(לפנחסי) שמעתי הכול.

אני מטפל בו בפינצטה, הוא עשה השתפרות רצינית כשישבת.

מתפקד עצמאי חצי שנה, רואה סרט ביום ולא תשע כמו אז. כל

הכבוד אמסלם. אח יקר שלי, איפה אתה מתכנן להתנחל?

פנחסי: בתחת שלך.

מרמר: כבר תפוס.

פנחסי: תעזוב אותי.

מרמר: דבורה מסכימה שתבוא לחודש ואל תקרא לה בהמה.

פנחסי: לא תנהל לנו ת'חיים, מר אפוטרופלוס.

מרמר: אמסלם מותק למה לא סיפרת לו את החדשות?

אמסלם: איזה חדשות, מרמר?

מרמר: שהכרת אישה נהדרת שזה מתקדם נה-ד-ר, שהיא - בנאדם

חם. מלא חום. נפש חמימה-

פנחסי: שלא תחטוף כוויות, אמסלם...

אמסלם: המממ...

מרמר: עוד קצת זמן – בקרוב, אמסלם יילך לישון עם אישה אמיתית
אמסלם יתחתן. אמסלם יגדל ילד.

פנחסי: (פאזזה) רגע רגע, אמסלם הוא מכריח אותך?

אמסלם: לא רוצה את בלה.

פנחסי: תגיד את זה לו.

אמסלם: שמעת את זה לבד מרמר בעצמך...

(מרמר סוטר לפנחסי, יוצא)

פנחסי: אני יעביר לך קורס באיך לכבוש לב של אישה. תן לי שבוע איתך,

אני ארים לך את האף, אתה תהייה גבר גבר בתזונה סקסי...

תסתכל: אני עם אשתי האהובה, ואתה עם האנגליה, וכולנו עם

בגדי ים תוצרת זאזה גודל של נמלה כמו בסרט! וכוס יין מרלו

בכיסא נוח על הגלים, כמו בסרט! אנחנו קופצים למים, גלו, גלו,

כמו בסרט! אתה רוצה לשנות בצ'יק ת'חיים שלך?

אמסלם: כן, בטח. לא, אני מפחד. הוא יחזיר אותי להוסטל

פנחסי: אז תחזור למיטה תתנשק עם כרית וסדין-

אמסלם: אני לא מאמין. בכלום. לא באנשים. לא בבחורות. בטח בטח בטח

לא בך. סבבה לי לבד. אני אוהב אותי ואוהב אותי וזהו!

פנחסי: תעשה לי טלפון עוד עשרים שנה מבית אבות לחולי נפש. תספר

לי איזה מחיר שילמת כי לא התעוררת. בלי אישה. בלי אהבה.

אה ועם בלה-

(בלה נכנסת)

בלה: הדלת, לא סגרת את הדלת...

(מרמר נכנס)

מרמר: (לפנחסי) חזרתי להצטער על הסטירה. (לבלה) שלום מותק, מה

שלומך, חמודה, מה הבאת?

בלה: הבאתי... את הממולאים הבאתי אז בדרך התלבשתי בשששמלה

הזאתי של כמו של מתוצרת זאזא שאימא קנתה לי בסופר במבצע

שקונים בתלושים לחג אז מקבלים שמלה אבל אפשר גם גרביים

בשלוש ו-

מרמר: השמלה יפה. הממולאים יפים. את יפה. פנחסי בוא, אנחנו עפים-

בלה: אמסלם... אתה בסדר? הפנים שלך... לסדר את הצלחות?...?

מרמר: אמסלם, להגיב, להגיב... פנחסי, נשאר את הזוג להתפתח עם

עצמו...

פנחסי: אל תבלבל ת'ביצים, הם סתם שכנים.

מרמר: הם לא סתם שכנים, יש ביניהם התקרבות עם הרבה חום, נכון,

אמסלם?

בלה: אמסלם, השאלה היא לך לא לי...

אמסלם: פשפש... מה מה מה?

בלה: התקרבות כן, אני לפעמים באה לכאן, ואז אנחנו יושבים...

ביחד... רואים סרטים בוידאו כי שלי הראש שלו הלך... זה

סרטים תמיד רומנטים שהכי אמסלם אוהב... ועושים על זה

דיבורים על הדיעות שלנו... ופופקורן... אוכלים... ואני מעודדת

את אמסלם לרקוד שזה יעשה לו שחרור בראש אבל הוא

מתבושש... אבל עכשיו... עם מה שאמסלם כתב... הכל הולך

להתקדם בוויששט... (אמסלם חש בראשו. מתיישב. בלה מביטה בו.

מתחיל לו התקף)

אמסלם: מתפוצץ לי הראש. אני הולך למות.

בלה: מה, אמרתי משהו לא בסדר?...

(אמסלם אוחז בראשו. מתחיל לצעוק)

מרמר: חטף התקף, זה היה לו בהוסטל פעמיים שלא הירשו לו

לראות סרטים, אמסלם אני מחבק אותך, תנשום! איפה הכדורים

להתקפים? ... בלה, תצאי, יותר טוב שלא תראי את זה...

בלה: יש לי כדורים בבית לכל צצרה... אני אביא את כדורים לככל

צרה. (לעצמה) סגרתי את הדלת, לא סגרתי את הדלת (יוצאת)

מרמר: פנחסי, אל תעמוד כמו חמור, בריצה, כוס מים עם מים! אמסלם,

הכול בסדר, תירגע. אני מחבק אותך:

פיץ פאץ פיץ פאץ, לישון כבר מאוחר
אמסלם פיצפוצון יקום בכיף מחר

פנחסי: (אמסלם בועט בפנחסי שיתחיל לדבר) יש לנו חדשות חדשות,

מרמר...יש לו מישהי אחרת על הכוונת.

אמסלם: חזק מאד על הכוונת.

מרמר: היא במקרה גזורה מ"לאישה-פנאי פלוס"?

אמסלם: היא לא מנייר היא סופר סופר

מרמר: ואתה והסופר הזאת, יש ביניכם... איזה קשר?

אמסלם: כן. יש. פנחסי מטפל בזה.

מרמר: אז אתה בידיים סופר טובות.

(בלה נכנסת בריצה)

בלה: אני תמיד, רציתי תמיד להיות אחות.

מרמר: יש לך ידיים מקצועיות בלה.

בלה: אבל תמיד חשבתי שששאני שאין מה לנסות, זה עבודה עם

אחריות ואני לא טובה בדבר שוטף עם ציבור הרחב...אבל

התקשרתי לבית ספר, של להיות אחות, ואישה בטלפון עשתה לי

זה הרבה מסמכים למלא ומבחן גופרולוגי והתראיינויות עם ועדה

וארבע שנים ללמוד, אבל אני כבר אני לא צעירה ובעל וילדים אני

רוצה-

מרמר: תבלע את הכדור, אמסלם, שלא יפוג לו התוקף, כן בלה,

תמשיכי...

בלה: אני גמרתי. אמסלם, אתה רוצה להגיד משהו?

מרמר: אמסלם!

אמסלם: בלה, המכתב... זה לא היה בשבילך.

בלה: מה? אני לא מבינה...

מרמר: חמוד, לא לדבר זה מפריע לעבודה של המדחום-

אמסלם: כתבתי אותו למישהי אחרת.

בלה: אתה עושה צחוק עליי, אמסלם? ... הממולאים... הם לא טעימים

שהם לא חמים...

(בלה יוצאת)

מרמר: פנחסי קדימה-צעד, הדלת שם, אתה צריך משקפת?

פנחסי: אני לא בא אתך-

- מרמר: אמסלם לא רוצה אותך פה-
- פנחסי: אז אני הולך לישון ברחוב-
- אמסלם: פנחסי נשאר כאן-
- מרמר: מי צפצף? לא שמעתי טוב-
- אמסלם: שמעת מצוין. פנחסי, נשאר לגור אתי-
- פנחסי: אני אגור בתוך קרטון, ולא פה. הכל רקוב כאן. בית מדכא ומגעיל-
- אמסלם: אני יצבע אותו, אני יפתח קצת את התריס
- פנחסי: המגירות מגעילות אותי, זה בית או נגריה?
- אמסלם: אני מעיף את המגירות, אנחנו פותחים עסק, אתה בחיות, אני בסרטים, אני ייצא מהקירות, אני יעשה קבלת קהל לציבור רחב-
- מרמר: חור אמסלם בראש עשית לנו -
- אמסלם: אני ישתפר, אני יתקדם, אתה מצקצק אותי פנחסי, אתה משקשק אותי-
- פנחסי: זה דיבור של השתפרות לטובה!
- אמסלם: אתה, פנחסי, הדבר הכי טוב שקרה לי האור בקצה של חדר מדרגות שלי-
- מרמר: (לפנחסי) כמה זמן תסתובב לאמסלם במחזור הדם?
- אמסלם: שבוע ואחרי זה הולך לאשתו על קוצים, נכון, פנחסי?
- פנחסי: תוך שלושה ימים לולו פה איתך לארוחת ערב סמוך עלי
- מרמר: פנחסי- לצד! (לוחש) הדבק שלכם התייבש. זה סופי. אישתך השאירה אותך רחוק מאחור.
- פנחסי: מה אתה יודע דיברת איתה פעם?

- מרמר: לפני חצי שעה. הכירה בנאדם חדש. עובד קצין בדואר שעובד מ
8 עד 6 עם תלוש לא שקרן כמוך והיא רוצה לגור אתו גם.
- פנחסי: מרמר, תדבר איתה ...
- מרמר: הבאתי לך ממנה את הניירות. צריך לחתום.
- פנחסי: תשרוף אותם. תגיד לה שאני מרים עסק. תגיד שהתהפכתי על
הגב לטובה...
- מרמר: אחרי שהשתחררת הלכת אליה הביתה. לא פתחה את הדלת.
היא זרקה לך מזוודה מהחלון. לא הבנת מכל הרמזים שהיא לא
רוצה אותך?
- פנחסי: היא אוהבת אותי ומתגעגעת על קוצ-
- מרמר: היא לא רוצה שתראה איך הבטן שלה שבחודש רביעי מתמלאת
בילד(פאזזה) לא שלך...בוא חמוד, יהיה לך מקסים אצלי במחסן,
פנחסי (פנחסי שבור. נעתר לבקשתו של מרמר. לוקח את מזוודתו)
- אמסלם: פנחסי, תישאר, אני יעזור לך לטפל בך-
- מרמר: פנחסי צריך מיטה. לא ספה. ארון. לא מזוודה. אני נותן לו ארבע
קירות שני חלונות וחתול שבעברית זה בית.
- אמסלם: פנחסי, תישאר אנחנו נעזור אחד לשני-
- מרמר: אתה בדרך לחיים טובים, אמסלם. אתה בונה אותם בעשר
אצבעות...
- אמסלם: אני צריך אותך, פנחסי. תלך ללולו, תלך אליה תזמין אותה!
מרמר: (אתם לא יכולים לעזור אחד לשני. אתה צריך למצוא את האישה
שאתה תאהב, אבל שהיא תאהב אותך בחזרה. שניכם צריכים

למצוא את האישה שתגיד לכם אהוב, שתגדל אצלה בבטן את
הילד שלכם, ילד שיגיד לכם: אבא, אבא... ילד ואישה שתטיילו
אתם בגן. אני גמרתו בלי ילד והלב שלי מפורק מזה... אתם בכלל
מבינים על מה אני מדבר?! (יוצא)

תמונה 3

בית אמסלם. ערב. הארוחה מוכנה, על השולחן פרחים. אמסלם לבוש במיטב האופנה. הוא מעודד ואופטימי מאי פעם.

פנחסי: אני מזכיר לך, איך כובשים אשה. בהתחלה תחמיא לה, אחרי זה תתחנף אליה ובסוף תתן לה בכפיים. בית. אין לי כרגע בית. גימל. (פנחסי מוציא קופסת מלבורו אדום, מגיש לאמסלם סיגריה) תִּלְהַ ת'מלבורו על השפתיים, תן זווית, מבט חודרני... עמוק לריאות, שיהיה לבריאות! אל תחמיא. אל תתחנף. ואל תתן בכפיים.

אמסלם: הבנתי.

פנחסי: קשוח!

אמסלם: לא הבנתי. אני לא מצליח להתרכז.

פנחסי: תירגע, אתה שומע, תירגע, היא עשויה מבשר ודם... ועל זה קצת פודרה. (מפתחות בדלת, יוצא, מרמר נכנס)

מרמר: הבאתי לך ת'מגירות, הפוליטורה יצאה חרא בלבן... עוד פעם! הבאתי גם חצי קילו דובדבנים זה עם גרעינים אל תבלע ת'גרעינים... זבקשר לפנחסי... הוא מסתדר כאן בסדר?...רואים שאתם מסתדרים נהדר, אולי תתחתנו בסוף. ... אני זז... תיתן לו את השתי ידיות האלה, זה בשביל המשקפיים שלו... וזה השני ברגים, של השתי ידיות, תשים במקום שלא יאבדו. גבהת קצת אמסלם... אני זז...

(בלה נכנסת)

- מרמר: בלה, בלה המקסימה... כל כך טוב לראות אותך...
- בלה: אני באתי... להגיד ש... שאני הכרתי מישהו... מההיכרויות...
- מרמר: יש לך דמעה בקצה של העין, בואי מתוקה...
- בלה: נהייה לנו... כימיה, לי ולבחור... עובד פקידות חשבון במפעל של עפרונות. ולא משום הוסטל. יוצא נורמלי מהבית והביא לי שוקולדים-לבבות, החלטנו לתת לזה... לזה צ'אנס...אני ב... בת ארבעים ואחד, מרמר, ובן זוג אני רוצה... וילד... (לאמסלם) (לאמסלם) אתה נראה טוב ככה איך שאתה, שאתה לבוש... יש לי בבית עניבה, שתתאים... אני מרגישה את הכפתור חונק לך בצוואר... הייתי מסדרת אותו... (מתקרבת לאמסלם)
- אמסלם: תעזבי את החולצה. היא חונקת אותי בסדר גמור.
- בלה: הדלת, לא סגרתי את הדלת...
- אמסלם: תעזבי כבר את הדלת!
- מרמר: זה בסדר, חמודה, תבדקי את הדלת! זה המברג לברגים, הוא קטן. שהברגים לא יאבדו, הם קטנים... וגם המברג-
- אמסלם: הבנתי, הוא קטן.
- בלה: אחרי... שראיתי איך הסתכלת עליה... ואחרי המכתב... הבנתי שזהו... שאסור לי לחלום... מי שרק חולם גומר בלי בלי כלום...
- אמסלם: בלה... אני מצטער... אני פשוט השתנית...
- בלה: יפה ככה השולחן, אני גם אוהבת לשתות כוס יין... סליחה...
- עכשיו הלב שלי התחיל לרוץ...

(בלה פורצת בבכי, יוצאת)

- מרמר: אני ראיתי את האור בעיניים שלה. תצבע את המגירות שהבאתי...
- פנחסי: אין יותר מגירות. תספר לו, אמסלם...
- אמסלם: עשיתי לג'ומא טלפון לפני שעה.
- מרמר: למה? להתנצל על הצביעות גועל נפש?
- אמסלם: להגיד לו ש... כושלאימאימא שלו ושל המגירות ושל שני צבעים ופוליטורה בתחת של אחותו המזדיינת-
- פנחסי: זה השתפרות של דיבור לטובה!
- מרמר: וממה תתפרנס עכשיו?
- אמסלם: הכול בסדר מר אפוטרופולוס לא לדאוג עלי יותר מדי... (שינוי טון) מהכסף שמגיע לנו מאבא... וגם מהכסף שנכנס לי מהמהמה...
- פנחסי: ביטוח לאומי. כל חודש, אליו לכיס...
- אמסלם: מה שמגיע לי שיגיע לי. אל תעשה עלי דמי כיס עשרים שקל אני לא ילד בן שש.
- מרמר: ביום של הגזר דין, פנחסי... לפני שנסעתי בסירה, ישבתי באולם והקשבתי לשופטים שסיפרו על החרא ודברים שעשית... ששמו לך אזיקים על הידיים - הידיים שנישקתי שהיית קטן - הלחי שלי היתה רטובה יודע למה?
- פנחסי: לא אכפת לי.
- מרמר: כי הייתם אח אחד בכלא ואח אחד במוסד. לא שמרתי עליכם כמו שאבא ביקש. ואל תאבד את הברגים.

דיברתי עם ד"ר מועלים עליך, שאני לא יכול לטפל בך יותר. ביום ראשון אתה חוזר לשם. הרמתי ידיים. בהצלחה עם הסופר סטאר.

אמסלם: בלה מוזרה, בלה לא בסדר, מה, אתה עיוור?

מרמר: ואתה מה אתה?

פנחסי: מנוול, חרא, תפסיק-

אמסלם: אני רוצה להיות נורמלי מרמר, אבל לא ככה לא בכח...

פנחסי: ירית לו חץ עם רעל בתוך הלב.

מרמר: להגיד לאמסלם סליחה? זה ירים אותו מהספה?

פנחסי: שום דבר לא ירים אותו מהספה שלך. אמסלם מת.

אמסלם: לא, אמסלם לא מת! אמסלם הולך להקסים אותה. לא את בלה,

את לולו! ולהצחיק אותה. לא את בלה, את לולו! ואף אחד לא יזיז

אותי מהעמיד שמחכה לנו כמו בסרטים! אני הולך לשתות איתה

יין וסיגריות ולקשקש איתה ולעשות איתה ולא עם בלה כיף חיים

סבבי!

מרמר: ביום ראשון בבוקר תהיה מוכן. זה הסוף. זהו, אני זז.

פנחסי: אני זז, אני זז. אז כוס-אמאק-ארס, תזוז כבר! אני יודע למה

דחפת לו את בלה-

מרמר: אתה לא יודע כלום-

פנחסי: רצית שהיא תטפל בו במקומך. זה לא יאה ולא נאה!

מרמר: יש לך לב מכוער, תת של אדם, אל תטרח ללוות אותי לדלת.

פנחסי: זה לא טרחה, זה אושר גדול!

מרמר: היא ביקשה שתחתום על הניירות.

- אמסלם: פנחסי, על מה אתה צריך לחתום?
- מרמר: יש לו אישה שלא ביקרה אותו בכלא שלוש שנים.
- פנחסי: החוג ג'ודו נפל לה על השעות של הביקור.
- אמסלם: היא יושבת בחלון על קוצים עם געגועים, נכון פנחסי?
- מרמר: היא יושבת עם גבר אחר.
- פנחסי: הוא משקר אותך בסיבובים מרגע שהגיע-
- אמסלם: הם זוג יונים מאושרים-
- פנחסי: בטח!
- מרמר: פנחסי לא התייחס אליה. לא הבין אותה. לא התעניין בה. הלך עם נשים אחרות. עכשיו הוא מנסה להחזיר את היונים. עפו מזמן היונים.

(מרמר יוצא)

- אמסלם: למה למה למה אתה משקר כל הזמן?
- פנחסי: השקרים נולדים לי מהפה, הם כאילו אמיתיים... אמסלם, זאת האמת, אין לי איפה להיות בעולם הזה. (אמסלם הולך לכיוון החלון)
- אמסלם: הוא יחזיר אותי למוסד
- פנחסי: אני מתבייש בעצמי. אני רוצה לחפור את עצמי וגם עם לולו, זה היה טעות-
- אמסלם: אני הייתי מתפרע שמה והם קשרו אותי בהתקפים לטבעת ברזל ונתנו זריקות בטוסיק לרגע אותי, אני הייתי מסתכל רדום על הקירות עם עוד שלוש דפוקים בחדר... (דפיקות בדלת)
- פנחסי: אל תפתח. זה לא יצליח. אני זז-

אמסלים: תסמוך עלי. מהצד רק תשקשק אותי. מיקסר בלנדר, מיקסר בלנדר...

(לולו נכנסת)

לולו: שלום, אני מצטערת על האיחור, בדיוק גמרתי לארוז...
 פנחסי: כנסי, שבי
 לולו: פנחסי, אני כל כך שמחה שהזמנת אותי לכאן.
 פנחסי: (לוחש) אמסלם, סיגריה.
 אמסלים: (לוחש) מה סיגריה?
 פנחסי: (לוחש) תדליק סיגריה!
 לולו: חיקיתי הרבה זמן לפגישה כזאת. כמה שנים אתה חי ויוצר בלונדון?
 אמסלים: (לוחש) לונדון!?!
 פנחסי: דבר איתה!
 אמסלים: אז סופסוף אנחנו נפגשים, לולו, בחדר מדרגות אני רואה אותך מהחור בדלת שליך שלאק ונכבה האור ונעלמת-
 לולו: אז, פנחסי, מה זה הסרט שאתה עושה?
 אמסלים: סרט?! על מה היא מדברת?
 פנחסי: סופסוף יש לכולם הזדמנות מצוינת להכיר אחד את השני...
 לולו: אז על מה הסרט? כלומר, מה בכלליות הנושא? מי בקצרה הדמויות?
 פנחסי: אני... אני... לא מערבת ביזנס עם עבודה...
 אמסלים: יין, חמודה?

- פנחסי: כל הכבוד, אמסלם, השתפרות לטובה. לחיים!
- אמסלם: לחיים! באיזה ארץ את שחקנית דוגמנית בימים אלה ולאחרונה בדרך כלל?
- לולו: אני ספרית. אבל מאז שאני זוכרת את עצמי בגיל בו התגבשתי, תמיד הציעו לי לדגמן לזולת. אבל זה לא הסטייט אופ מיינד שהייתי רוצה לשגשג בו. מעבר לגוף הפיגוזי, שדרך אגב, רק עשה לי טראבלס כהוגן בכל אשר פניתי אם לימין ואם לשמאל-רציתי שהאישיות שלי תקבל מקום כפי המגיע לא ברמה של אימאז' אלא של מהות.
- אמסלם: (לוחש) איזה שפה היא מדברת?
- לולו: כשהתקבלתי לתחרות נערת השנה אצלנו בסיטי, הייתי בת ארבע עשרה אבל מאד מתקדמת עם הראש, איפ'ו נו וואט איי מין. לא זכיתי בפרס אבל נפלתי שדודה למרגלות המצלמה. פלאש, פלאש, זה אני אינדיד.
- פנחסי: (לוחש) זה נורא פשוט לדבר איתה כל מה שצריך זה לשתוק.
- לולו: אם כי רציתי לשחק במשחק ועל במה בתיאטרון ובקולנוע, אך לא הזדמן באפשרותי כי לא ממש יצא. אז בעברי הרחוק הצגתי לראווה בתצוגות של מרקי עופות בסופרי מרקטים.
- פנחסי: נו, אמסלם, תגיד לה משהו...
- אמסלם: אין לי מה להגיד. אני מסכים עם כל מה שהיא אומרת.
- פנחסי: תשאל אותה משהו... על עצמה... זה נושא שהיא מתעניינת בו.

- אמסלם: אז את בחוצלארץ הרבה שאת יוצאת מהבניין לפעמים כמה ימים וחוזרת עם המזוודה צבע כסף?
- לולו: לא בדיוק. כלומר, לא יצא.
- אמסלם: ובטלוויזיה הרבה שחוזרת בלילה בשתיים ורבע? ופעם בשלוש וחמישה.
- לולו: מה, אתה עוקב אחרי?
- פנחסי: אמסלם, מה הכנת לנו לאכול?
- אמסלם: אז בחוץ לארץ את גם עושה קולנוע בסרטים ודוגמנות, מזה האנגלית שלך ככה משופרת?
- לולו: אני ספרית, אמרתי לכם. פסים, החלקות, תלתולים, מה יש לכם מדוגמנות? זה מקצוע די מטומטם.
- אמסלם: זה ממולאים. וזה בורגול. וזה כנפיים.
- לולו: נראה מצויין אמסלם, אתה בישלת?
- אמסלם: גם בבישולים אני חזק. אפילו שקשוקה כמעט עשיתי פעם אבל לא יצא.
- לולו: רציתי לעשות קורס של טכניקה עם קול, ולא יצא.
- אמסלם: לחיים!
- פנחסי: לחיים!
- לולו: ושמעתי על קורס במודעות ו... אמסלם, איזה תבלינים שמת?
- אמסלם: זה ממולאים. וזה בורגול. וזה כנפיים.
- לולו: ורציתי לעבור סדנא עם פיליפ בוצ'לי.
- פנחסי: פיליפ...

לולו: הרבה עבודה עם המיינד

אמסלם: כמה שהיא מהממת שהיא אוכלת... (שלושתם צוחקים)

לולו: פיליפ ראה אותי במספרה. השתגע ממני ונפל נר לרגליי.

הוא אמר שהגוף שלי זה קונפליקט שמתנגש בעצמו מרוב שהוא יפה- לא אהבתי שהוא אמר את זה. הוא שכח שיש לי רגשות וכאבים. הוא לא ראה שיש לי כשרון, עם הבעות ודמויות רגשיות- פיליפ לא ראה שאני מחכה בקוצר נפש לתפקיד עם מורכבות. רק חפתי לו והוא אמר שאני פרפקט באדי ואמרת לי לו פיליפ תביא לי הזדמנות כי אני רצינית עם **STILE** של כישרון, ודמיינתי לו איך אני למשל כזאת מן ספרית **LONELY** שמחפשת עבודה ומוצאת מקום ירוד ובוס גו' מרגוזה שצועק עלי ואני שפופה כמו חופפת נבובה עושה גוונים לזקנות ושאני עושה תלתלים לאיזה קשישה אני לעצמי מהרהרת "שתלך לעזאזל ג'ו מרגוזה" **FUCK YOU!** עכשיו, אני עושה פן לג'ו, הוא מנמנם, נוחר... ואז אני שולפת אקדח, בום בום, מת!!! המשטרה מגיעה, אני אדישה, "לא יודעת, אדוני השוטר, למה הוא ירה בעצמו..." השוטר ישר אתי IN LOVE , אני משתילה לו נשיקת GOOD BY ודמעה כאילו נפרדת מאהוב שמפליג לים "ההויי יקר שלי!... הנתראה AGAIN בקיץ שחלף?...?"

פיליפ מחא כף, פיליפ השתגע ממני ולקח את המספר ממני ולא התקשר... פנחסי, אהבת?

פנחסי: אהבת?

אמסלם: את בטח מאושרת כל הזמן עם כל היופי המושלם וההצלחה

הזאתי...!

לולו: היופי בכלל לא צידד לטובתי. גברים מעריצים את הגוף שלי, אבל

מזלזלים בנשמה שלי. פנחסי, כולי תקווה שאתה לא תזלזל בי.

איזה תפקיד יתאים לי בסרט החדש שלך בלונדון?

אמסלם: מה זה הסרט בלונדון סרט בלונדון?

פנחסי: אמסלם

אמסלם: איך הבורגול?

פנחסי: דבר עם לולו, לא עם הבורגול!

לולו: אמסלם, הכל בסדר? חמוד, אתה לא שיכור או משהו?

אמסלם: לולו, משעברתי לבניין וראיתי אותך מהתריס פעם ראשונה יוצאת

מהחדר מדרגות עם התיק איפור הדוגמנות, נצבט אצלי הלב עם

כל החדרים. ואין לי מנוחה והדופק שלי קופץ טקטקטק. ובלילה

אני לא נרדם בשינה ובמיטה רק מדמיין שאת אתי. (הפסקה) אני

רוצה לגור אתך. ולקום אתך וכל ערב שתחזרי מהפרוספקטים

והסרטים אני יחכה לך עם הילד על הידיים. אני לא יאכזב אותך

ואני ירים עסק רציני כולל הרבה לקוחות פלוס חיות וקבלת קהל כי

אני נהייה יותר מתופקד וגם הרבה נורמלי ויותר עצמאי כל רגע

מחדש...

לולו: סתם התלהבת ממני בלי להכיר אותי. אני יפה, אבל זה לא

מספיק שיתאהבו בי.

אמסלם: תתני לי סיכוי, תני לי הזדמנות, אני משתפר אפילו התחלתי לעשן
 יין וסיגריות-

(בלה נכנסת)

בלה: הבאתי לך, אמסלם, את העניבה הבאתי- (מגלה את לולו) הדלת!
 לא סגרתי את הדלת.

אמסלם: נמאס לי מהדלת! אני מוריד את הדלת!

בלה: (ללולו) את, את, תמיד אני רואה אותך בחדר מדרגות... עם
 בחורים גבוהים... לא מספיק לך כל הבחורים שלך... שבאים כל
 הזמן?

לולו: את יכולה לקחת את היפים שלי. הם לא שווים טו מאצ'.

בלה: עד שבחור אחד, אחד, סופסוף, בחור עדין וביישן גילה אותי...
 את באה ולוקחת אותו...

לולו: הוא סתם התאהב בי כללית, זה בחור קצת קוקו על כל הראש-

בלה: הוא בחור מיוחד, ורגיש... ואמיתי... אני מכירה אותו... אנחנו
 היינו... רואים סרטים... ואוכלים פופקורן... והוא היה מסתכל
 עלי... ולי היה זרמים בכל הגוף... פעם הקצוות שלנו כמעט
 נגעו... (הפסקה) רק הוא... רק הוא ראה אותי... שמע אותי... רק
 הוא גילה אותי... אני אפילו הצחקתי אותו... את לא יודעת איך
 זה לבד, בצד שלי, בצד שלי שלא מצליח עם גברים... כי הם פשוט
 לא... לא רוצים...

לולו: גם אני, דה אמאזינג גירל שמוקפת בגברים, גם אני לבד... לגמרי
 לבד...

(בלה פורצת בבכי ויוצאת)

- מרמר: (ללולו) שלום, אני לצערי אח של פנחסי ושל אמסלם גם.
- לולו: שלום שלום. אני לולו. השכנה.
- מרמר: אז את לולו, מאד לא נעים מאד... תראי לולו... אתם רוצים לדעת למה חזרתי?
- פנחסי+אמסלם: לא.
- מרמר: (שקט, נוגע ללב) חזרתי כדי... לא התנהגתי יפה מקודם... הדברים שאמרתי... היו קשים... אז באתי... לבקש ממכם סליחה... לא בגלל שום דבר אחר. בסדר, מנוולים!?
- אמסלם: אנחנו לא סולחים לא סולחים.
- מרמר: למה בלה יצאה מפה עם רטיבות על הלחיים?
- אמסלם: אל תעשה לנו שאלות למה מי אתה, אתה לא מפקד עלינו-
- מרמר: (מתפרץ) מי אני? בנאדם אחראי עם אחריות! ומי אתם? חולה נפש ואסיר משוחרר-
- לולו: מה, הוא לא במאי של סרטים!?
- מרמר: אם הוא היה במאי של סרטים הוא היה גונב לצלם את הפוקוס.
- לולו: והאוטו ספורט האדומה?
- אמסלם: הוא רק פיפי עשה על הגלגל...
- לולו: אתם בטח חושבים שאני מטומטמת, אני גדלתי בבית עם אימא ששנאה אותי ואבא שמן שקרא לי חזירה, ורק התגלגלתי למקומות שהעליבו אותי, אבל בצד נשארה לי תמיד האש הזאת בפנים לעשות משהו עם עצמי... זה לא בסדר... פנחסי, אתה

טינופת אמיתית... ואמסלם, אתה, לא נוסע ישר על הפסים, אבל
יש בך משהו טוב. אתה חמוד...

(לולו מדביקה לו נשיקה ויוצאת)

אמסלם: היא מהממת. היא מטמטמת. היא משקשקת. אני הדלקתי אותה.
פנחסי: כמעט...

(אמסלם מתחיל לצאת)

פנחסי: לאן אתה הולך?
אמסלם: להילחם על האהבה שלי!

(אמסלם יוצא)

פנחסי: רגע....
מרמר: יצא מהבית. אחרי חצי שנה. הוא יחזור לפה עם משטרה על
הידיים...מה הלכת אמרת ללולו שאתה במאי של סרטים? באמת
האמנת שאמסלם והפצצה הביוכימית יכולים לחיות באושר ועושר

עד עצם היום הזה?

פנחסי: עשיתי מה שיכולתי.

מרמר: שאלתי אם האמנת!

פנחסי: כן. האמנתי.

מרמר: באמונה שלמה לגמרי?

פנחסי: באמונה שלמה לגמרי

מרמר: בא לי להוריד לך פטיש חמש וחצי קילו על הראש!

פנחסי: אתה רוצה להרביץ? כמו שהרבצת לי שהייתי ילד?

מרמר: לא הרבצתי לך אף פעם.

- פנחסי: שן נפלה לי בגללך קידמית.
- מרמר: לפני 45 שנה.. שתית לאמסלם את כל השוקולית.
- פנחסי: בכיתי כל הלילה. תתבייש לך.
- מרמר: זאת התודה שלך?
- פנחסי: על מה? למה עם בלה אתה יכול לדבר בעדינות ועם אמסלם
בנחמדות? לא הגיע הזמן אחרי כל כך הרבה שנים להגיד גם לי
מילה חמה?
- מרמר: צודק. שתשרף! על כל השנים שגידלתי אותך במקום אבא ואימא.
על כל השנים שאני מכבה את השריפות שאתה מדליק. על הכסף
שזרקתי לפח בגללך. הרסת לי את הבית. אין לי לאן לחזור.
דבורה התפרצה עלי היום. שנמאס לה ממני וממכם. הכנסתי את
הטמטום שלכם למיטה שלנו. היא התפרצה כמו מטורפת, אני
צרחתי גם. האפוטורופוסיות הזאת משגעת אותי. אני רוצה את
החיים שלי בחזרה.
- פנחסי: אני מצטער.
- מרמר: לא רוצה שתצטער. רוצה שתקנה עשר וחצי מטר חבל ותתלה את
עצמך!
- פנחסי: נכנסת לנעליים של אבא חזק מאוד
- מרמר: (הפסקה) תן לאמסלם לבד שיתרגל לחיות
- (בלה נכנסת)**
- בלה: אני... באתי להחזיר לו... דברים קטנים שאמסלם נתן לי.. את
הפרפר הזה... והקוקייה הזאת... (בלה שופכת על הרצפה צעצועים

קטנים) תמיד אחרי הסרט... אחרי שהיינו מדברים על הסרט...
את הדיעות שלנו... לפני שהלכתי... היינו עומדים בדלת... ואז...
הוא היה נותן לי (הפסקה) אני לא רוצה לראות אותו. מחר אני
יתחיל דף חדש...

מרמר: בלה, אמסלם הוא בונבון מתוק מאד.

בלה: בגלל זה כואב לי שהוא לא שלי...

(אמסלם נכנס)

אמסלם: אני עמדתי בדלת. בוער כמו מדורה. דפקתי חלש, ובינוני וחזק,
תפתחי, לולו, ביקשתי, תפתחי, והיא צעקה, תלך מפה גו, גו, גו
וואי, תלך מפה תלך תלך, אבל באת בגללי! צעקתי, והיא צעקה
באתי בגלל החבר הדפוק שלך שהציע לי להיות עם תפקיד
בסרט! (הפסקה) עכשיו אתה מאושר פנחסי? זה מה שרצית,
להתעלל בי, ככה עם כל האכזריות בעולם...

פנחסי: (אורז את חפציו) אמסלם, אני אוהב אותך. שהגעתי לבית הזה מה
אני ראיתי? גוש קרח. קפוא. תקוע. וידעתי... שאני צריך להרתיח
כאן את הקומקום... (צועק) ועל זה מישהו צריך להגיד לי תודה!

אמסלם: תגור פה, פנחסי, במקומי...

בלה: אתה בוכה, אמסלם-

אמסלם: אני לא מתאים להתגוררות לבד מרמר צודק אני רק בעיות
התקפים טימטומים

מרמר: אמסלם, הכול בסדר, תירגע, (לשניהם) אני מצטער, אני... בואו,
 תתקרב... תן לי חיבוק, אמסלם (אמסלם לא מתקרב. לפנחסי)
 "פיץ פאץ פיץ פאץ, לישון כבר מאוחר
 פנחסי פיפוצון יקום בכיף מחר"
 קח חמוד (נותן לו כסף) אני רוצה שתקנה משקפיים חדשים...
 להתראות, חמודה, אנחנו עוד נפגש! (לאמסלם) מישהי בעולם הזה
 רוצה להתקרב למשבצת שלך... והיא בונבון רציני, והיא מכאן,
 היא לא משום סרט... תזכור, אמסלם, החיים רצים, זה מתקדם
 מהר... אתה מגלה את זה רק בסוף...

(מרמר יוצא)

אמסלם: אני לגמרי הייתי יכול להיות נורמלי, אני הייתי מחזיק מעמד
 הייתי מחזיק רק אם הילדה הזאת הייתה אוהבת אותי... אני
 חיכיתי לה... והיא יצאה מבית הספר של הרגילים עם ילקוט
 והלכתי אחריה... עם קוקייה של פרפר סגול ביד לתת לה...
 והלכתי מול הגב שלה בשקט לא להפחיד... ומהתרגשות נפלתי...
 פש פש... בבוע שחור הסתבכו לי הרגלייםמהשרוכים... והילדה
 היא הסתובבה מהרעש והעיניים שלה גדולות ופוחדות... תלך
 מפה משוגע, גו גו וואי... היא אמרה... תלך כבר גו גו וואי
 (הפסקה)

אמסלם לא מאמין יותר לסרטים, אמסלם לא מאמין יותר
 לפוסטרים, אמסלם נשאר ערום בלי כלום! אמסלם יורק על כל
 המילים של האהבה! דורך על כל החיבוקים! משתין על כל
 הנשיקות! כל החרא פיפי חרא פיפי שראה בסרטים! מיקסר
 בלנדר מיקסר בלנדר משקשק משקשק מיקסר בלנדר שקשקשק
 מיקסר בלנדר שקשקשקשקשק!...(אמסלם בוכה)

בלה: אתה רוצה להישאר לבד עכשיו... נכון? אבל תדע אמסלם, אני

תמיד אוהב אותך, כמו בחיים אני אוהבת אותך (מתקדמת לדלת מסמנת לפנחסי לצאת, הוא יוצא והיא כמעט יוצאת גם ואז מבחינה בסרט על הריצפה) אה, תסתכל על הסרט הזה... זה זה שראינו בשבוע שעבר... זה על ההוא שרוקד בגשם...

אמסלם: כן, שהוא רוקד, כמו משוגע רוקד בטיפות ואת רקדת משוחרר עם מחבת על הראש וצחקתי מזה כמו משוגע, אני אין לי אומץ בשביל זה.

בלה: עכשיו אף אחד לא רואה אותך. זה מקסים, אמסלם, זה כל כך מקסים... תסתכל עלי ישר. אל תוריד את הפנים.

אמסלם: הנה, אני מסתכל עלייך ישר... אני למדתי להסתכל בעיניים...

בלה: מה אתה רואה?

אמסלם: תשמעי, את בונבון רציני ואני לא ראיתי...

בלה: אני הייתי מקבלת אותך ככה, כמו שאתה... אם יום אחד... היית נותן לי קצת מקום בלב שלך... הגיע הזמן שלי ללכת...

אמסלם: תשארי עוד רגע, לאן את הולכת?

בלה: לקולנוע...

אמסלם: מתי?

בלה: עוד מעט...

אמסלם: לבד?

בלה: לא... עם הפקיד חשבון שעובד בעפרונות... הוא הזמין אותי...

ואני ילבש את השמלה של מתוצרת זאזא ואני ישים פודרה ואודם

בפנים ואני יהיה מאד יפה בערב הזה ואני יילך אתו בחוץ לראות

ביחד סרט... סופסוף מישהו הזמין את בלה לסרט... אמסלם,

למה שאלת?

אמסלם: סתם, סתם שאלתי...

בלה: סתם, סתם שאלת...

אמסלם: בלה...

בלה: כן, אמסלם?

סוף

